

I vieta

30. Pavasaris

Pagaliau padvelkė pavasariu. Pavasaris pilnas pakilimo, pozityvumo, potyrių. Pasivaikščioti pavasarį – puikumėlis !

Pasirodė pirmieji pavasario požymiai. Pasveikinti pavasario parskrido paukščiai. Paukščiai - pirmieji pavasario pranašai, pajėgūs paplasnoti pagal pačių planą. Paukščiai – patyrę plasnotojai. Paukščių planuose – palikuonys. Pradedamas poravimasis.

Pavasaris pasipuošė pirmosiomis pražydusiomis pakalnutėmis, pienėmis, pušų pumpurais. Prasikalė pirmosios piktžolės. Pievose, parkuose, pakelėse – pavasaris. Plukė – pirmoji pievų puošmena. Pamiškėse, paupiuose pražysta purienos, piliarožės, pelėvirkštis. Pievų puokštės – pavasario puošmena. Puokštės puošia paprastumas. Paprastos pievų puokštės populiarios! Puiku pasidžiaugti, pasipuošti.

Fausta K., Ie

II vieta

21. Žemuogių žemė

Žemuogių žemėje, žemupyje, žiogas žalią žolę žiaumojo. Žvalgydamasis žiaugčiojo. Žemė žliugsėjo, žverblėjo. Žaliasis žvilgt žemyn – žvangindamas žeberklais žasliškis žvejas žirgliojo žūklėn, žabtuose želėdamas želmenėlį. Žvejys žavėjosi žvilgančia žuvimi. Žuvis žemčiūginiais žvynais žlibino žveją. Žengtelėjęs žingsnį žvejys žybt žiebė žuviai žeberklu. Žuvis žiobtelėjo - žande žeberklo žalota žaizda žiojėjo. Žuvis žnektelejo žemėn... Žiogas, žinodamas žiaurią žuvies žūtį, žliumbė, žviegė: „Žioplą žuvis! Žasliškis žvejas – žaltys, žaladarys, žalaūsis, žiaurus žąsinas!“

Tomas K., I a

25. Pyragai paukšteliui

Panda Pleputis Plačiapėdis patruliavo pušyne. Pavargęs prigulė pasnausti. Pabudęs Panda pamiškėje paukštį pamatė. Pamanė Pleputis: „Pavaišinsiu paukštelį, plutelėmis palesinsiu.“ Pastovėjo Panda, pamastė, pasikasęs pakaušį pasakė:

- Paprašysiu plutų ponios Piranijos.

Ponia Piranija paupy plaukiojo. Pamačiusi Pandą persigando.

- Ponia Piranija, - pasakė Panda. – Plutų pasiskolinti pas pačią parbėgau.

- Plutų?! – pasipūtė ponia Piranija.

- Pabudęs pamiškėje pamačiau prislėgtą paukštį, - paaiškino Pleputis,- pagalvojau plutelėmis palesinti. Paskui pamačiau - pintinėje plutelės pasibaigė.

- Panda,- pasakė ponia Piranija,- prirink persikų, prikepsiu pyragų paukšteliui pavaišinti.

Panda pastovėjo, pamastė – pyragai pradžiugins paukštelį. Pasileido Pleputis persikų priskinti. Priskynęs pintinę padavė Piranijai. Pripjausčiusi persikų, papuošė ponia pyrago pluteles pasifloros pumpurais. Prikepusi pyragų ponia Piranija pripylė puodynėlę pieno. Padavė Plepučiui.

- Paimk, paukšteliui parneši...

Plačiapėdis padėkojo poniai Piranijai, paėmė pintinėlę pyragų, pamojavęs pasileido pamiškėn paukščio pradžiuginti.

Karolina J., I b

III vieta

8. Antanas Arbačiauskas

Antanas Arbačiauskas antradienį atsikėlė anksti. Akropolis atidaromas aštuntą. Antanas akimirksniu atsikrapštė apsnūdusias akis, apsiprausė, apsirenė akosominius aprėdus, apsiavė avalynę, atsinešė ausines, apsišluostė akinius. Apsirengęs apsižiūrėjo, apvalė apdulkėjusią aukštą akaciją, apipurškė apvytusį alijošių. Abejingai atidarė antikvarinį arbatinuką, atsigėrė atvėsusios arbatos, apetitiškai atsikando atsinešto agurko, avietinio abrikoso, ananaso, apelsino, abejotino arbūzo, atsilaužė artiškoko... atsirūgo.

Aktualu ateiti Akropolin aštuntą. Antanas - Akropolio apsauginis, apsiginklavęs antrankiais.

Julius D. IIB

22. Kosto košmaras

Kadaise Kuršo krašte kariavo kadetas Kostas. Kailinė kepurė, kario kulonas, komufliažinis kombinezonas, kaštoninis kagulas, karinė kuprinė.

Kuprinėje – kalakutienos konservai, kulkos. Kaipiniuodamas kopose, Kostas kėlė kulkosvaidį. Kiti kariai krito klykdami keiksmus. Komandos kapitonas kvietė Kostą. Kadetas kantriai klausė kapitono komandų. Krito keturi komandos kariai - Kristupas, Kęstas, Kristijonas, Kolumbas. „Keršyk!“ - klykia karvedys. - „Keršyk!“ Kulka kirto kapitono kūną. Kritęs kančiose, kapitonas kvietė kadetą: „Kostai, kovok, kol kvėpuoji, kol kitataučiai kris Kuršo krašte.“ Kapitono kraujuojanti krūtinė, konvulsingas kvėpavimas kadetui Kostui kėlė kartaus keršto kvapą. Kovėsi Kostas, kol krito kiekvienas komandos karys. Kraupioje kovoje kritus Kostui, krito karžygio krašto kariuomenė. Kraujuotame kumštyje kyšojo kadeto kulonas. Karionė - karių kapavietė. Kiekvienas, kritęs kovoje, kels kitiems kariams kovingumą.

Elizabeta K., Ib

28. Sauliaus svajonės

Saulė svilina svajotoją saldžialiežuvį Saulių. Svajonėse skuodiškis sučiulpia saldžiarūgštį saldainį. Sunkvežimis suka sankryžon, sunku suprasti Sauliaus sumanymą. Susitvarkė savo stulbinančias sruogas, suka saldaininėn. Saldaininėj sau sudaręs sandorį sugraibė suruoštus saldžiarūgščius saldainius. Sutrikęs saldaininės savininkas Saulių slaptai susekė. Sugalvojo Saulius staigiai slapčia sprukti. Saldaininės sargyba spėjo sulaikyti Sauliaus sunkvežimį. Sauliui sekdavosi sukčiauti. Suprato, sekmadieniais saldaininę saugojo senasis sargybinis. Sauliaus sulaukė sąžinės savigraužos.

Gerda R., Ie